

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

Nr. 4642/1936 Pres.

† NICOLAE,

Din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop
al Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului.

Cinstitului cler al de Dumnezeu păzitei Noastre
eparhii, har și milă și pace dela Dumnezeu Tatăl
și dela Domnul Nostru Iisus Hristos.

„Aprinde darul lui Dumnezeu care
este în tine prin punerea mânilor“.

(II Tim. 1, 6.)

Iubiții mei fii sufleteșii,

Suntem în pragul marelui Post al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și în pragul iernii, când iubitul nostru popor credincios e mai slobod de zdroaba muncii cu care și câștigă pâinea cea de toate zilele – și mai înclinat să-și îmbie răgazul, îndeletnicirilor duhovnicești.

De aceea m'am gândit să Vă atrag deosebita luare aminte asupra acestei împrejurări și să Vă trimit o părintească povață cu privire la îndatoririle ce le aveți mai ales în acest timp întru păștorirea înțeleaptă și plină de râvnă a turmei dreptcredincioase. Făcând acest lucru, dau ascultare poruncii sfântului apostol Pavel, care-mi spune să aprind darul lui Dumnezeu care este în voi prin punerea mânilor (II. Tim. 1, 6) și să Vă îndemn cu părintească dragoste și cu neadormită grijă să propovăduiți cuvântul, și să stați asupra lui cu vreme și fără vreme (II. Tim. 4, 2) povățuind norodul credincios pe căile Evangheliei și ale tuturor înțeleptelor datinei strămoșești.

Se spune îndeobște, iubiții mei, că zilele noastre sunt grele. Și este adevărat. Năcazuri de tot felul ne răvășesc viața. Dar tot atât de adevărat este, că cele mai multe năcazuri sunt rodurile firești ale desechilibrului moral, în care au căzut oamenii pe urma crâncenei involburări de acum două decenii. Din această pricină lipsurile materiale și frământările sociale cari izvorăsc din ele nu vor înceta decât atunci, când sufletele își vor recâștiga echilibrul moral, când în viața particulară și publică deopotrivă se vor reînscăuna virtuțile creștinești – flori cari nu răsar decât din pământul duhovnicesc al Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Spre bucuria noastră, după o crudă experiență lumea pare a se convinge tot mai mult de adevărul acesta. Ea își vedește tot mai mult setea după „apa vie“ a Cuvântului dumnezeesc și foamea după „pâinea vieții“ care este Hristos. Lumea dela orașe și dela sate deopotrivă își îndreaptă nădejile către sfânta noastră Biserică, dela care trebuie să ne vină izbăvirea și de astădată, cum ne-a venit totdeauna. Și cu drept cuvânt. Fiindcă slujitorii acestui sfânt așezământ nu propoveduesc înțelepciunea omenească, de-atâteaori înșelătoare, ci dumnezeiasca înțelepciune care niciodată nu face de rușine pe celce aleargă după ea.

Dar această fericită împrejurare ne obligă să ne trezim tot mai mult conștiința datoriei și să ne sporim râvna misionară. Să ridicăm bărbătește cât mai sus torța luminii lui Hristos, ca să lumineze tuturor. Știm: vor veni și vânturi vrășmașe cari vor stinge pe alocurea această lumină. Noi o vom reaprinde însă totdeauna, căci flacăra credinții și a iubirii de Hristos din sufletul nostru nici o vijelie nu e în stare s'o stingă. Duhul nime nu-l poate stinge, dupăcum cuvântul Domnului nime nu-l poate lega (II. Tim. 2, 9).

Bunul Dumnezeu, care ne-a rânduit o misiune atât de grea, ne-a dat și mijloacete trebuincioase ca s'o împlinim. Avem la îndemână în propoveduirea noastră pe deoparte darurile firești cu care ne-a înzestrat Părintele ceresc dela naștere, și armele ce ni le-am câștigat prin îndelungata și iscusita ispășire a cărților, – iar pe de alta darul Duhului sfânt împărtășit nouă prin hirotonire. Nime pe lume nu mai are puterea noastră. De aceea noi preoții nu putem fi înlocuiți prin nimic și prin nime. Această conștiință trebuie să ne înalte demnitatea, dar în același timp ea trebuie să ne sporească și răspunderea în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor. Din conștiința limpede a acestei puteri și răspunderi fără seamăn se cuvine să izvorască întreaga noastră lucrare. Ea ne vedește vrednicia. Ea ne dă dreptul să stăm cu fruntea ridicată în fața oamenilor și să așteptăm împăcați judecata Celui ce ne-a chemat la slujba mântuirii sufletelor.

Pentru a Vă face slujba deplin, iubiții mei, (II. Tim. 4, 5) vă reamintesc punându-Vă la inimă o seamă de îndatoriri, cărora se cuvine să le dați întreaga ascultare.

1. Faceți-Vă o duhovnicească plăcere din cât mai deasa săvârșire a legiilor slujbe bisericesti. Fiindcă aceste slujbe, săvârșite cu demnitatea și evlavie cuvenită – afară de darurile supranaturale pe cari le împărtășesc credincioșilor – creiază atmosferă religioasă în care se întăresc virtuțile creștinești și prin ele se zidesc sufletele pentru viața eroică.

Prin ele mai ales veți face pe credincioși să îndrăgească lăcașul Domnului, să-l cerceteze cât mai des, pentru a „vedea lumina cea adevărată“ și pentru „a lua duhul cel ceresc“ – spre înțeleapta călăuzire a vieții și spre mântuirea sufletului lor. Cu cât îi veți lega – prin slujbe și predici – mai strâns de biserică, cu atât îi veți deslega de cărciumă și de alte locuri ale pierzaniei; și cu atât mai mult Vă vor socoti ei „ca pe niște slugi ale lui Hristos și ca pe niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu“ (I. Cor. 4, 1).

2. Faceți-Vă din predică o plăcută îndeletnicire. Ea să nu lipsească – întrucât e cu puțință – dela nici o slujbă sfântă. Ci luați aminte ca predica voastră să nu fie numai o sarbădă și stearpă înfățișare a moralei codului penal, nici numai o neputincioasă „instrucție civică“. Dimpotrivă, ea trebuie să fie propoveduirea împărăției lui Dumnezeu, flacăra sfântă desprinsă din valvătaia dragostei Voastre de Hristos, aruncată în lume ca să aprindă sufletele, să le curețe și să le mântuie. Predica rece a unei morale burgheze nu ispășește, nu cucerește. Numai predica plină de căldură; inspirată de dragostea lui Hristos răscolește sufletele și le îndreaptă pe căile convertirilor izbăvitoare.

3. Purtați părintească grijă fragedelor vârstare ale neamului, cari alcătuiesc marea oaste a copiilor atât de iubiți de Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Cu neadormită râvnă și neimpuștinată dragoste, creșteți acest tineret – prin conștiințioasă catehizare – în frica de Dumnezeu și în cinstirea părinteștilor datini. Faceți ca grădinarii înțelepți, cari până-s pomii mai mici și mai fragezi îi proptesc, îi curăță și-i ocrotesc mai cu grijă, ca să nfrunte – când vor crește mari – furtunile vremii și s'aducă roduri bogate.

Cum veți crește tinerul răsad al poporului credincios, așa veți avea obștea vârstnică a parohienilor voștri.

4. Nu lăsați în nelucrare societățile religioase și culturale din parohii, iar unde nu sunt, organizați-le. Căci „Frăția ort. rom.“, Societatea „Sf. Gheorghe“ a tinerimii, Reuniunile de femei, „Sf. Păcii“ etc. sunt obștii chemate să Vă fie prețioase ajutoare în opera de luminare și de creștinăscă ajutorare a vieții credincioșilor. Neîndemnatate la lucru și neîndrumate cu râvnă, ele se vor destrăma, sau vor duce o inutilă viață de trândăvie.

5. Nu lăsați paraginei pustiitoare lăcașurile sfinte, cimitirile,

„Și hirotonindu-le preoți
pentru fiecare biserică
s'au rugat cu post și i-au
încredințat Domnului în
Care crezuseră“.

Faptele Apostolilor 10, 23.

casele parohiale și culturale, ci îngrijii-le și împopobiți-le, ca să cheme și cu lumina și podoaba lor din afară pe credincioși — să se nătrească sufletește în cuprinsul lor. Pe lângă alte lucruri, ele încă sunt o oglindă a râvnei Voastre și a culturii norodului credincios de sub duhovniceasca Voastră oblăduire.

6. Purtați deosebită grijă vieții familiare a credincioșilor voștri cu atât mai mult, cu cât astăzi în această privință suflă vânturi potrivnice pela orașe și pela sate de o potrivă. Preveniți destrăbălarea vieții familiare cu atât de îndătinatul desnodădământ al divorțurilor, cari uneori răvășesc inimile părinților și aproape totdeauna pustiesc și duc la nenorocire viața copiilor.

Păcatele vieții familiare, ca și virtuțile ei, se resfrâng și asupra vieții sociale și naționale. Viața unei nații e atât de consolidată, cât de consolidată este viața familiară în cuprinsul ei. Libertinajul familiar e prefața morții unui neam.

7. Fiți de față pretutindeni în vâltoarea vieții. Nu pentru a vă lăsa înghițiți sau ispitiți de ea, nu pentru a vă deda la tocmele și compromisuri cu „lumea”, ci pentru a încerca s'o ridicați și s'o sfințiți prin atitudini eroice, izvorite din autonomia misiunii preoțești. Stând în mijlocul „lumii” nu uitați că „nu sunteți din lume” (Ioan 15, 19) și că „nimeni ostași fiind nu se amestecă cu lucruri lumești, ca voevodului să-i placă” (II. Tim. 2, 4). Fiți pretutindeni ingerii păcii lui Hristos și vestitorii însuflețiți ai solidarității naționale — cu cuvântul și cu fapta, pildă făcându-Vă tuturor într-o toate cele bune.

8. Știu că sunt multe năcazurile cari Vă împresoară primejdindu-Vă râvna și entuziasmul apostolicesc. Nu vă lăsați însă copleșiți de ele. Întăriți-vă mai ales prin rugăciune și muncă. Rugați-vă și „lucrați până este ziua.” Singuri și împreună cu poporul credincios. Îndeletniciți-vă cât mai mult cu ispitierea cărților. Mai ales cu ispitierea și adâncirea Scripturilor sfinte, al căror cuvânt mângăie, luminează, întărește. Nu lăsați să vi se stigă lumina câștigată în școli, ci înprospătați-o vecinic și întăriți-o „făcând cu cartea iscusită zăbavă.” Abia astfel veți putea fi cu adevărat „lumina lumii” (Mat. 5, 14), așa cum vă vrea Hristos, Regele și Neamul cărui-a-i slujiți. Și abia astfel vă veți putea împlini cu cinste sfânta dregătorie la care ați fost chemați prin dar de sus.

Eu am toată nădejdea că veți da convenita ascultare acestor părintești povețe și îndemnuri. Și de pe acum mă bucur de rodul silințelor devotate ce le veți cheltui în duhovniceasca povăzuire a poporului nostru dreptcredincios.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Duh să fie cu voi, cu toți.

Data în reședința Noastră episcopescă din Cluj, la sărbătoarea Sf. Arhangheli Mihail și Gavril din anul Domnului 1936.

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor

† NICOLAE,
Episcop.

Sfințirea bisericii din Mănăsturul-Românesc.

Duminecă 8 I. c., a avut loc sfințirea bisericii nouă din comuna Mănăsturul-românesc, jud. Cluj. Actul religios a fost săvârșit de către P. S. Nostru Episcop Nicolae înconjurat de un mare sobor de preoți. La sfârșitul sf. Liturghii P. S. Ierarh a rostit o predică înălțătoare, ce a lăsat impresii neuitate în sufletul mulțimilor.

Cuvântarea P. Sf. Sale Episcopului Nicolae Colan.

P. S. Sa a spus:

„Tot mai mult se adevărește vorba, că neamul nostru românesc într-o această s'a pomenit și într-o această virtute s'a mândrit că a iubit podoaba casei lui Dumnezeu. Cine a cutreerat țara noastră frumoasă după războiul de întregire, dela o margine la alta a ei, acela e cu neputință să

nu se fi umplut de bucurie și să nu salte de mândrie cu tot sufletul, fiindcă dela o margine la alta credincioșii se întrec în ridicări de locașuri sfinte închinare lui Dumnezeu.

Și înaintașii noștri ori de câteori voiau să mulțumească lui Dumnezeu, pentru ajutorul sdu, ridicau locașuri sfinte de închinare, pe cari voevozii și boierii le împodobeau.

Nici o jertfă nu este prea mare pentru a împodobi casa lui Dumnezeu și a-ți arăta astfel dragostea cea mare față de părintele ceresc.

„Nu este o privesc mai frumoasă decât o biserică plină de credincioși cu fața îndreptată spre altar și cu cugetul îndreptat spre Dumnezeu.”

Un popor care se roagă în zi de sărbătoare nu pierd niciodată și istoria noastră dovedește acest mare adevăr că dacă neamul nostru nu

s'a putut înfrupta de școli înalte și prea multă știință de carte și de rodurile civilizației, dacă n'a putut face altceva, măcar s'a rugat.

Dumnezeu văzând curăția și sfințenia cu care s'a rugat, i-a ascultat rugămintea și cu toate vrăjmășiile ei și-a zidit sufletul tot mai tare pentru răfuiala care a venit.

Cununa rugăciunii este iznânda pe toate tărâmurile. Omul care se roagă singur, izbutește singur iar cel ce se roagă împreună cu frații, va izbândi cu frații.

„Nicăderi pe lume nu se curăță sufletul, nu se mângăie inima și nu se întărește cugetul ca în casa lui Dumnezeu.

În biserică totul te îndeamnă să-ți înalți sufletul la Dumnezeu. „Un singur loc e ferit de orice vorbă și de orice fapță rea și așa putea spune și de orice cuget rău, și acest loc e locul sfintei biserici, pentru că cine vine aici, vine să-și descarce sufletul de păcate și de a-și da inima întreagă lui Hristos.

„Pacea sufletului am cerut-o și o cerem întotdeauna, dar pacea sufletului nu se coboară decât în sufletele legate de Hristos”. Orice om nu poate trăi cu cugetul împăcat decât atunci când și-a vădit în viață dragostea către Dumnezeu.

„...Vrășmașii din afară caută să tulbure bucuria noastră, de aceea dragii mei, cel ce vrea să pună o singură piatră la temelie casei țării noastre, cel ce vrea să contribuie cu trupul și sufletul la trăinicia idealu-

lui nostru național, acela trebuie să-și impună sufletului său această mare datorie a iubirii de Hristos și de neam”.

„Cel ce învață să iubească pe Hristos — și aici este cel mai bun loc de a învăța a-l iubi pe Hristos — învață să se jertfească și să sufere și învață să-și iubească neamul”.

Aceste vremi ne cer să fim tari la suflet.

Vorbind apoi despre întreita sărbătoare a zilei: 1. Sărbătoarea Sf. Arhangheli; 2. Sărbătoarea voevodului Mihail de Alba-Iulia (pentru care s'a făcut și un Te-Deum) și 3. Sărbătoarea sfințirii acestei biserici, P. S. Sa spus:

„Al treilea praznic este al nostru, al celor de aici, dând menirii sfinte acest lăcaș de închinare, unde credincioșii să-și plece genunchii și sufletul în fața altarului lui Hristos”.

Pentru curefenia acestui sfânt lăcaș, pentru mărirea și frumusețea lui, felicit de credincioșii pe aici, pe preotul locului și pe protopop și pe toți cei cari au ajutat zidirii lui.

„Dumnezeu totdeauna vede jertfa pentru asemenea lucruri”. De încheiere P. S. Sa se adresează credincioșilor comunei.

„Aș dori anume ca sufletele dragilor noștri credincioși de aici, cercetând această biserică să se curețe, să se înalbească, precum albi sunt păreții acestei biserici și aceste suflete să fie tot atât de înfrățite, tot atât de puternice, cum sunt astăzi în fața altarului”.

MOȚIUNE

Asociația „A. Șaguna” a clerului ortodox român din Ardeal întrunit în al 15-lea congres anual la Turda în 3 Noembrie 1936 își exprimă viile sale sentimente de recunoștință față de On. guvern al Țării pentru bunăvoința cu care a împlinit cel puțin o parte din justele revendicări ale Bisericii și ale clerului ei, ștergând cele două curbe speciale nedrepte și-și mărturiște nădejdea că On. guvern și în special dl. Ministru al Cultelor Victor Iamandi, ajutat de secretarul general Pr. Petre Partenie, vor dovedi aceeași înțelegere și sollicitudine în împlinirea tuturor doleanțelor pe cari le mai are Biserica noastră dreptmăritoare și slujitorii ei.

Asociația noastră se declară solidară cu Asociația generală a clerului în lupta ce o duce pentru revendicările Bisericii și ale slujitorilor ei și dorește o cât mai urgentă federalizare a tuturor asociațiilor eparhiale din țară spre a face un front comun în toate cauzele cari privesc interesele superioare ale Bisericii și ale slujitorilor ei.

1. Să se achite gradațiile și ajutoarele familiare restante și curente din prima a lunii ce urmează după data la care s'a făcut anunțarea, ca și la corpul didactic, gradațiile nefiind un ajutor, ci parte integrantă din salariu.

2. Să se acorde salariu tuturor preoților nou instituiți în decursul anului și să se ia în buget salariul preoților dela parohiile vacante, căci în păstoria sufletelor nu poate fi vacanță. Aceasta cu atât mai vădit cu cât leașa preoților decedați acoperi necesitățile de plată a preoților începători. În anul bugetar 1936/7 s'a acordat salariu numai la 30% din cei instituiți.

3. Legiferarea armonizării salariilor clerului de toate gradele, conform pregătirii și funcțiunii ce ocupă, cu consultarea Asociației clerului din Ardeal și salarizarea preoțimei integral de stat în conformitate cu rolul ei important în viața neamului, cu ștergerea congrui.

4. Să se acorde salariu și cântăreților bisericești din Ardeal, cel puțin absolvenților școlilor de cântăreți, precum și celor din Săcuime, unde este o situație excepțională și celor dela orașe.

5. Preoțimea din Ardeal să fie înscrisă cu noul an bugetar

la Casa gen. de Pensii a Statului în condițiuni egale cu ceilalți funcționari publici.

6. Să se respecte arondarea protopopiatelor existente din Mitropolia Ardealului și protopopilor titulari să li se acorde diurna legală.

7. Repararea integrală a nedreptăților trecutului în conformitate cu art. 31 din Legea cultelor: numărul sufletelor, a averii și a nevoilor reale a diferitelor culte, fără a le face pendente de situația bugetului.

8. Să se repare nedreptățile din trecut ale Bisericii ortodoxe față de celelalte culte în ceea ce privește numărul protopopilor, consilierilor, funcționarilor bisericii etc.

9. Să se acorde și preoților tratamentul pe care — conform Legii din Monitorul Oficial Nr. 73 din 1935 — se acordă învățătorilor din Săcuime, Munții Apuseni și Zona culturală.

10. Să se ia în buget salarii pentru preoții misionari, posturi suprimate în 1931. Aceste posturi sunt absolut indispensabile astăzi când sunt cunoscute tendințele diferitelor secte și a diferitelor curente subversive cari bântue societatea omenească și pentru îndrumarea activității misionare a preoților.

11. Întrucât absolvenții Academiiilor teologice ort. din Ardeal au o pregătire egală cu a absolvenților Facultăților de teologie, să li se acorde dreptul de a se prezenta la examenul de capacitate pentru religie prevăzut pentru școlile secundare, așa cum s'a acordat absolvenților Academiiilor gr.-cat. din Ardeal.

Să se acorde dreptul Acad. teol. de a conferi titlul de licență.

12. Să se atribue fondurilor de pensii din Ardeal noimea dela salarii, care din 1930 începând s'a acordat fondului de pensii al Statului.

13. Deoarece cultele minoritare sunt recunoscute de stat cu drepturi egale cu Biserica ortodoxă dominantă.

Și de oarece Biserica Ortodoxă a fost secularizată în profitul statului, cerem ca și bisericile cultelor minoritare să aibă averile secularizate, pentru ca astfel ajungând egale în îndatoriri cu Bis. Ortodoxă, să poată cere drepturi egale.

14. Să se intervină cu toată energia pentru aducerea în țară cât mai de vreme a Fundațiunii Gojdu, pe care o ține în mod arbitrar statul maghiar.

Întrucât nu s'ar restitui fundațiunea, On. Guvern să sisteze salariile și pensiunile funcționarilor unguri până la achitarea pe această cale a fund. Gojdu.

15. Denunțarea Concordatului și acordului cu Roma, fiind cu totul dăunător interesului Statului și al Bisericii.

16. Desființarea cât mai urgentă a tuturor organizațiilor franc-masone din țară, fiind anticreștine și antinaționale.

17. Observarea strictă a repausului duminical.

18. Îndepărtarea din învățământul de toate gradele a tuturor profesorilor și învățătorilor comuniști, sectanți și atești, și eliminarea din toate școlile țării a elevilor cari profesază idei comuniste, sectare și ateiste.

19. Să ia cele mai aspre măsuri contra tuturor organizațiilor antinaționale și anticreștine, cari sapă la temelia Statului și la schimbarea ordinii sociale de astăzi.

Preoțimea roagă insistent pe I. P. S. Sa și PP. SS. LL. chiriarhi să binevoiască a repeta intervențiile solidare la forurile în drept până la realizarea integrală a drepturilor sfintei noastre Biserici.

Preoțimea roagă On. Guvern și în special pe dl. Ministru al Cultelor să ia în dreaptă judecare justele doleanțe ale ei și ale Bisericii și să le soluționeze după dreptate cât mai urgent, căci nedreptățile pe cari le îndură de mulți ani, o dor și jignesc nespuse de mult.

BOGATUL NEBUN

— Luca 12, 16—21. —

În timp ce Mântuitorul în prezența unui mare număr de ascultători, încurajează pe ucenici pentru nobila misiune ce le revine, de a-i propovădui neînfricat doctrina — cineva din mulțime, i se adresează cu rugămintea: „Învățătorule spune fratelui meu să împartă moștenirea cu mine.“ Precum era și firesc Mântuitorul nu se amestecă în neînțelegera materială dintre cei doi frați. Răs-

punde scurt celui ce l-a întrerupt: „omule cine m'a pus pe mine judecător, sau împărțitor peste voi?“

În aceeași ordine de idei, pornind dela grija după bunurile materiale, dela năzuința după îmbogățire, fapt care cu siguranță rezidă la temeiul conflictului dintre cei doi frați, crede nimerit a vorbi despre pericolul bunurilor pământești, pentru omul dornic de mântuire.

Dragostea Lui adâncă față de Dumnezeu și om, știa să folosească orice prilej, pentru a ridica pe ascultători dela cele pământești la cele cerești — dela cele trecătoare la cele vecinice. Acestora le spune: „Luați aminte și vă păziți de orice poftă de avere, căci viața cuiva nu stă în prisosul ce-l are din avuțiile sale.“ Necesară vieții este hrana zilnică, nicidecum surplusul care o depășește, și care tinde a se tot augmenta, concentrând în juru-i foarte preocupările omului — care pe încetul uită și desconsideră ceea ce este mai important în viață. Nebunia acestei năzuințe nefaste în detrimentul scopurilor superioare umane, o descrie Mântuitorul în continuare prin câteva trăsături clare ale pildei bogatului nebun.

Analizând tabloul parabolic luat din viața economică a Palestinei timpului, distingem două părți. Prima ne înfățișează un bogătan concentrat cu toată puterea lui de viață în jurul problemei de a agonisi și păstra agoniseala. Recolta cea nouă se anunță extrem de bogată. Hambarele de cari dispune sunt prea puțin încăpătoare.

Surplusul să-l vândă — nu este o soluție, când prețurile sunt scăzute — să-l împartă săracilor, gândul nu-l ademenește — să-l lase pe câmp, e prea avid după câștig.

Obsedat ziua și noaptea, de această singură idee, hotărăște mărirea hambarelor. Se vede în viitorul apropiat stăpân, pe multe bunuri și ducând o viață de plăceri și nepăsare. Pentru el nu mai există în lume alt scop. Întreaga fericire o clădește pe bunurile acumulate și în perspectivă de a le mai acumula. Se mai gândeste la suferința din juru-i, la lipsa pâinii zilnice din coliba săracilor, la rosturile înalte ale bogăției, la divina lui misiune de a alina durerea, la responsabilitatea în fața lui Dumnezeu? Nu. înebunit de aparenta putere a averii, ca îi este de aproape, îi este Dumnezeu.

În partea a doua intervine divnul judecător arătând toată absurditatea vieții bogatului. Din culmea speranțelor de fericire moartea îl prăbușete în adâncul suferinței meritate.

Lasă bunuri, lasă plăceri, o mână de țărână care se întoarce în țărână din care a fost luată. Ce agoniseală a vieții duce în fața tronului de judecată? Nimic în afară de păcat. În viață pe Dumnezeu nu l-a cunoscut. I s'a întunecat mintea de ademenirea lui Mamona. Ce și-a pregătit a dobândit.

Deși evidentă, învățătura ce rezultă pentru ascultătorii parabolei, totuși Mântuitorul singur adaugă: „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși, iar pentru Dumnezeu nu se înavușește.“

Sunt două feluri de probe cărora poate fi supus sufletul omnesc. De o parte suferințele, cari îl purifică precum se curăță în foc aurul, în timp ce pune la încercare prin răbdare adevărata lui valoare; de altă parte norocul în viață, care tot atât de mult este un riguros examen. Căci

este deopotrivă de greu, a păstra în nenorocire o credință și nădejde neclintită, cât și în bucurii a nu pierde busola adevăratei viețuirii. Un exemplu al primei încercări ni-l oferă Iov, păstrătorul tipic al credinței și nădejzii în Dumnezeu în mijlocul celor mai nemiloase suferințe omenești. Un exemplu din a două încercare tot pe atât de plastic, însă reprezentând latura negativă, îl avem în pilda bogatului nebun.

Puse în paralelă cele două probe, ultima pare chiar mai grea. Figura lui Dumnezeu mai ușor este întunecată de norocul vieții, decât de suferințele ei. Posibilitatea materială de a satisface toate dorințele, dă iluzia fericirii, făcând să pălească chipul adevăratei fericiri, spre care trebuie să năzuim. Bogăția este pedestalul pe care își clădește diavolul împărăția asupra sufletelor omenești. Bogăția cu toate acestea nu este un rău, devine rău abia când se pierde din vedere scopul mai înalt pentru care este dată. Uzitată în sensul acestui scop superior, nu este nimicitoare de suflete, ci fericitoare.

Greutatea probei bogăției, Dumnezeu nici n'o lasă exclusiv în sarcina omului. Bogatul din evangheliile dela început, este bogat, dela început uită menirea bunurilor sale. Nu este totuși imediat lăsat pradă pieirii vecinice. De câteori Dumnezeu nu-i atrage atențiunea asupra pericolului ce-l paște. Câți lipsiți nu-i va fi scos în cale, câte suferințe nu va fi întâmpinat în drumul vieții?

Și dacă totuși rămâne nemișcat, an de an Dumnezeu îl dăruiește mai îmbelșugat. În această dăruire numai un orb nu poate vedea, că toată avuția la Dumnezeu se reduce, pe când omul este numai un administrator temporal. Comandamentele lui Dumnezeu au să fixeze și folosirea ei.

Numai după îndelungate încercări divine de limpezire a atmosferei sufletești, asupra incorigibilului vine pedeapsa.

Celor două probe și noi suntem supuși. Mai fericiți cei ce au să treacă proba suferințelor. Proba bogăției nu duce cu necesitate la pieire, cu condiția ca omul să nu permită înfirișarea concepției bolnave, că el este stăpânul absolut al averilor sale. Din această idee decurg toate celelalte atitudini, cari pecetluiesc condamnarea vecinică. Omul să vadă în avuție un mijloc dat de Dumnezeu pentru fericirea lui, un mijloc în plus pentru satisfacerea poruncilor divine.

Dumnezeu trebuie să rămână pentru tot omul, fie bogat, fie sărac scopul suprem. Dumnezeu și poruncile Lui, obligamentul unic.

Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

Pentru țară. Dl. ministru de finanțe a semnat decretul prin care se deschide un credit extraordinar de 3 miliarde 300 milioane Lei pe seama ministerului de război, în scopul înarmării. Este o nouă jertfă, grea dar necesară cerută de apărarea hotarelor amenințate. Așa se răspunde provocărilor războinice din zilele trecute.

INFORMAȚIUNI

Ziua Marelui Voevod Mihai. Dumineca trecută s'au săvârșit în bisericile țării slujbe religioase pentru Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, în prezența autorităților și a școlilor. S'au rostit cuvântări însuflețite, cari talmăceau dragostea Românilor față de tânărul Prinț moștenitor, atât de serios și voinic la vârsta lui. În Palatul regal din București unde i s'au adus felicitări, Marele Voevod a primit numeroase cadouri, scumpe și rare, cari l-au mișcat adânc. Ele dovedeau, cât de mult este iubit de țară și de conducătorii ei devotați.

Cerc de studii ortodox. Secția FOR din Sibiu a hotărât să-și intensifice și mai mult activitatea bogată din trecut, prin creierea unui cerc de studii ortodox. În ședința prezidată de directorul școlii normale dl Ioan Sandu, s'a discutat amănunțit programul cercului și metoda de a-l realiza în condițiile cele mai bune. E vorba de examinarea curentelor mari, ce stăpânesc azi societatea, ca ateism, comunism, francmasonerie etc., atât de primejdioase pentru viața neamului românesc, apoi de preocupări în acord cu problemele speciale puse de FOR în Moțiunea dela Arad. Într'una din ședințele viitoare, tânărul profesor de teologie dl Grigorie Marcu va discuta chestiunea sectelor, arătând gravitatea ei și mijloacele de a o combate.

Felicităm secția Sibiu pentru hotărârea luată, fiind siguri, că cercul de studii bine condus și ajutat de cât mai mulți cărturari, va da roade excelente.

Un legământ mișcător. La masa dată de cătră M. S. Regele Carol II. cu ocaziunea întâlnirii cavalerilor decorați cu ordinul Mihai Viteazul, aceștia au ținut să semneze următorul Legământ: „În momentul când un mare deregător al unui mare neam din lume, ne arată că după a sa părere, hotarele noastre sunt subredre în drept, asigurăm pe Regele nostru, că pentru trăinicia acestor hotare, cavalerii ordinului Mihai Viteazul sunt la dispoziția Maiestății Sale, pentru a fi puși piatra de hotar cu crucea la căpătâi“. Cu asemenea suflete eroice nu ne temem de dușmani, ori unde și ori cât de mulți ar fi.

Cununie. Sâmbătă 7 I. c., a avut loc în catedrala din Sibiu, cununia dlui Grigorie T. Marcu, tânărul profesor dela Academia Teologică cu dsoara Pupica Mărgineanu, nepoata păr. Patrichie Marcu dela Consiliul arhiepiscopesc. Nuni au fost dna și dl prof. I. Mateiu. La cununie a asistat un public ales și numeros.

Se zidește un liceu nou la Cluj. După ani de așteptare și frământări, liceul de băieți Gh. Barițiu — cel dintâi înființat în capitala Transilvaniei — a primit asigurări formale de un local nou și modern. Zidirea de azi neîncăpătoare și insalubră, ame-

nință să se dărâme. Vizita recentă a dlui ministru C. Angelescu a determinat luarea unor măsuri precise pentru ieșirea din situația deplorabilă în care se găsește acum școala. După multe greutate primăria orașului a hotărât să cedeze în strada Traian așa zisa „Măieriste“ un teren de 15.000 m², iar dl ministru al Instrucției a asigurat un prim fond de construcție de 5 milioane Lei.

Nu ne îndoim, că noul director, dl Mircea Prișcu va avea energia necesară spre a duce la bun sfârșit această problemă mare de ordin didactic și național.

Mulțumită publică. Sentimente generoase de adâncă pietate au îndemnat pe dl Dr. Ioan Pop, avocat Alba-Iulia, fost subsecretar de stat, membru al adunării noastre eparhiale, să pecetluiască prin fapte jertfelnice o veche prietenie a Domniei Sale față de răposatul nostru paroh Nicolae Cristea, vrednic tovarăș pe vremuri în falnicile lupte pentru desrobirea neamului. Cu prețiosul dar de 4000 Lei a înzestrat sf. altar al bisericii noastre cu un nou evanghelier, din care voi vesti adevărurile despre legea strămoșească și iubirea creștinească cuprinzând în propovedaniile mele ruga ferbinte cătră Atotputernicul, să-i răsplătească din belșug dărnicia marinimoasă. Totodată îi exprim și pe această cale în numele tuturor enoriașilor cele mai calde mulțumiri.

Pr. Ioan Fodoreanu.

Consiliul Eparhial ort. rom. Cluj

Nr. 7195—1936.

Comunicat.

Congresul Asociației generale a Clerului se ține în anul acesta în zilele de 18 și 19 Noembrie în Chișinău.

Congresul se va ocupa cu vitale probleme bisericesti, sub președinția I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei și în prezența altor membri al Sf. Sinod și a domnului ministru de Culte.

Lucrările Congresului vor avea loc la Ateneul Bisericii Sf. Haralambie Iași, începând cu slujba Sf. Liturghii și un Te-Deum la Biserica Sf. Haralambie, în dimineața zilei de 18 Noembrie, ora 9.

Programul în amănunte, se va face cunoscut prin presă.

Jumătatea de bilet de tren cu care vor veni preoții, va servi și pentru întors cu viza comitetului.

P. C. Preoți sunt rugați a anunța din vreme participarea lor, părintelui Valeriu Iordăchescu, strada Golia Nr. 8. Iași.

Consiliul eparhial.

Nr. 7109—1936.

Comunicat.

Sf. Sinod în ședința sa din 20 Martie a. c., a luat dispozițiile de mai jos, pe cari le comunicăm preoților noastre spre știre și conformare:

1. Se interzice *întrebuințarea tuturor Bibliilor tipărite cu text care n'are aprobarea Bisericii.*

2. Se interzice folosirea tuturor cărților liturgice, de rugăciuni, de

meditație și zidire sufletească tipărite fără aprobarea Bisericii.

3. Se interzice folosirea *tuturor tablourilor religioase și a icoanelor străine* de duhul și de învățătura Bisericii și lipsite de aprobarea ei.

4. Se interzice cetirea *tuturor cărților, broșurilor, revistelor, gazetelor și foilor volante scrise de ateți, materialisti, francmasoni, comuniști, teosofi, apostati, eretici, schismatici, sectari și de apărătorii lor.*

5. Se interzice cetirea *tuturor scrierilor de cuprins imoral.*

6. Se interzice cetirea *tuturor scrierilor, cari batjocoresc locurile și lucrurile sfinte și persoanele bisericesti.*

7. Se interzice cetirea *tuturor scrierilor de cuprins superstițios.*

8. Se interzice cetirea *tuturor revistelor, ziarelor, gazetelor și foilor volante dușmănoase Bisericii.*

9. Se interzice fiilor Bisericii să publice *Sf. Scriptură în textul original sau în traducere, fără aprobarea prealabilă a Bisericii.*

10. Se interzice fiilor Bisericii să publice *comentarii și tâlcuiri la Sf. Scriptură, sau părți ale ei, fără aprobarea prealabilă a Bisericii.*

11. Se interzice fiilor Bisericii să publice fără aprobarea Bisericii *scrieri de cuprins teologic, teologic-filosofic, ascetic, mistic, cărți de rugăciuni, de meditație, de zidire sufletească și în general orice carte care ar sta în legătură cu viața internă și externă a Bisericii.*

Consiliul eparhial.

Nr. 6662/1936.

2—3

CONCURS

Prin aceasta se publică concurs pentru *ajutoare din fundațiunea „Andronic“* pe seama ucenicilor și a candidaților de maestri ortodoxi din cuprinsul eparhiei noastre.

Cererile se vor înainta Consiliului eparhial până la 1 Decembrie a. c. prin oficiile protopopești la cari aparțin, împreună cu următoarele documente:

1. Certificat de botez dela biserică.

2. Certificat dela primărie despre situația familială și materială a părinților ucenicului sau a candidatului de maestru.

3. Certificat școlar.

4. Contractul cu maestrul.

5. Certificat dela oficiul parohial despre purtarea morală și cercetarea bisericii din partea petiționarului, fie ucenic, fie maestru.

6. Certificat de eliberare pentru calfele cari vreau să devină independenți, arătând locul unde voesc să se așeze.

Cluj, din ședința bis. ținută la 29 Oct. 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 77/1836.

(36) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *cântăreț bisericesc din Alba-Iulia (Maieri)* se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. 8 jugăre pământ productiv.
2. Venitele din stola uzitată.
3. Cuartir în natură.

Candidații își vor înainta cererea însoțită de diploma de cântăreț, oficiului nostru parohial în termenul fixat și sunt invitați a se prezenta în parohie în vre-o Duminică sau sâmbătoare pentru a cânta în strană.

Vor fi preferați cunosătorii de note muzicale, ca să poată înființa cor nou, ori a conduce pe cel existent.

Alba-Iulia, la 9 Octomvrie 1936.

Florian Rusan, prot. V. Sandru, paroh ort.-rom. președ. epitrop. cons. parohial.

Nr. 433/1936.

Văzut: Alexandru Baba, protopop.

Oficiul Protopopesic ort.-rom. T.-Mureș.

Nr. 595/1936.

(35) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Moșuni* cu filia *Veța, Șard, și Lăurenii*, devenită vacantă prin strămutarea preotului Teodor Agapiev, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în Renașterea.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 32 jug.
3. Locuință în natură, casă și supraedificate economice și folosirea grădinei de lângă casă.
4. Venitele stolare îndatinate.

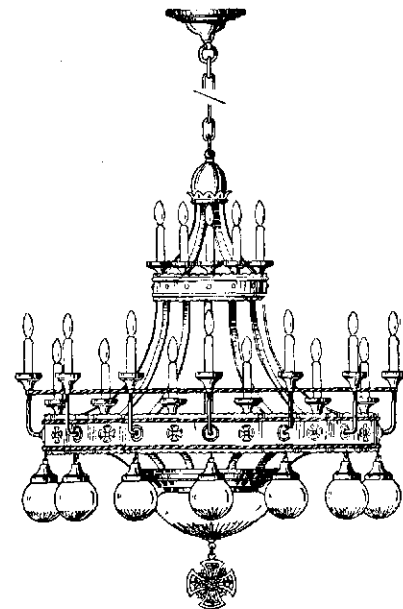
Reflectanții la acest post își vor înainta cererile în termen legal oficiului nostru și după prealabila incuviințare se vor putea prezenta în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să producă act de învoire dela P. Sfințitul Episcop. Târgu-Mureș, la 20 Oct. 1936.

Oficiul protopopesic al T.-Mureșului în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ștefan Rusu, protopop.

Uzinele DURA S. A.

POLICANDRE, SFEȘNICE și ori ce corp de iluminat interiorul sf. lăcașe

execută
INDUSTRIA NAȚIONALĂ Uzinele DURA S. A.
Timișoara.

(37) 1—1